

Nr 57.

Av herr **Wallerius m. fl.**, *angående arvodet till lärarinna i hushållsgöromål vid fortsättningsskola.*

Eftersträvansvärda besparingar hava genomförts under åttonde huvudtiteln. Det är naturligt, att på enskilda punkter härav betänkligheter eller ändringsyrkanden väckas. Att yrka ändring föranleder oss Kungl. Maj:ts förslag att nedsätta arvodet för lärarinnor i hushållsgöromål vid fortsättningsskolorna från nuvarande belopp 2 kronor till 1 krona 75 öre.

Skolöverstyrelsen har avstyrkt en dylik nedsättning och därvid bl. a. uttalat, att de fast anställda lärarinnorna i hushållsgöromål vid fortsättningsskolan i regel hava av skoldistrikt tillförsäkrats en fast årslön, beräknad med hänsyn till det hittills utgående statsbidraget för undervisningen. En minskning i minimiarvudet och därmed även av statsbidraget skulle i dessa fall leda till motsvarande ökning av skoldistriktets utgifter. Det här ifrågavarande arvudet lärer också under alla förhållanden vara så lågt satt, att man även med bortseende från nyss nämnda olägenhet svårigen kunde ifrågasätta en minskning av dessa arvoden. Undervisningen i hushållsgöromål handhaves också nästan uteslutande av lärarinnor, som därav hava sin huvudsakliga utkomst.

Att lärarinnorna i hushållsgöromål vid fortsättningsskolan befinna sig i en annan ställning än de folkskollärare som undervisa där, är särskilt tydligt av sistnämnda förhållande, att de av denna undervisning hava sin huvudsakliga — om icke enda — utkomst. Att undervisningen i fråga röner allmän uppskattning, torde kunna utläsas av antalet timmar, 222,500, jämfört med t. ex. motsvarande siffra för »yrkesbetonad» undervisning, 185,000. Vid en jämförelse med sistnämnda undervisning, vad arvodena angår, befinna sig likväl undervisningen i hushållsgöromål icke i någon gynnad ställning. Medan kompetens för den förra kan vinnas efter några veckors kurser, erfordras det för anställning inom den senare en mera kostsam och tidskrävande utbildning.

Härtill kan fogas, att årsinkomsten för ifrågavarande lärarinnor icke alltid är i samma grad viss som för andra lärare, därför att tillgången på elever kan i sådan grad variera, att beräknat antal årskurser icke kommer till stånd — i sådana fall nämligen, där icke, såsom ovan sagts, en reglering skett av fast lön — att de ingen pensionsrätt äga enligt lag, samt att, där skolköket är flyttande, tjänstgöringen ofta är förenad med olägenheter.

Med hänsyn till vad sålunda anförts få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att arvodet till lärarinnor i hushållsgöromål vid försättningsskola skall utgå med samma belopp för timme som nu eller 2 kronor.

Stockholm den 18 januari 1933.

Adolf Wallerius.

Birger Petersson.

Ernst V. Olsson.
